

แผนพัฒนา ๔ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

บทนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา ได้จัดทำแผนพัฒนา ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔ ขึ้น โดยมี การกำหนดแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมเวลาสี่ปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑-๒
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒-๓
๓. ประชากร	๔
๔. สภาพทางสังคม	๕-๖
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๗
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๘-๙
๗. เศรษฐกิจพอเพียงของท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๑๐
๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๑-๑๒
๙. ทรัพยากรธรรมชาติ	๑๓
๑๐. อื่นๆ	๑๓-๑๔

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๑๕-๑๘
๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๐-๒๑
๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๑๓-๑๔

ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๒-๓๙
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๙-๔๒
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๓-๔๗

ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๘
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๔๙-๗๕

ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๗๖
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๗๗-๗๙
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๘๐-๘๑
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๘๒

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตตำบลหุบเลา ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านหุบเลา
- หมู่ที่ ๒ บ้านหุบเลาน้อย
- หมู่ที่ ๓ บ้านฮ่องสิม
- หมู่ที่ ๔ บ้านด่านตึง
- หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม
- หมู่ที่ ๖ บ้านจัดระเบียบ
- หมู่ที่ ๗ บ้านกกแต่
- หมู่ที่ ๘ บ้านน้อยโนนสวรรค์
- หมู่ที่ ๙ บ้านฮ่องสิมพัฒนา
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านหุบเลาพัฒนา
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านหุบเลา(น้อยตาดจี)
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านภูน้อยพัฒนา
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านชลประทาน
- หมู่ที่ ๑๔ บ้านเสียวพัฒนา
- หมู่ที่ ๑๕ บ้านหุบเลานาจาน

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา (เป็น อบต.ขนาดกลาง)

ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

โทรศัพท์. ๐๔๒-๐๙๙๙-๗๐๗ โทรสาร. ๐๔๒-๐๙๙๙-๗๐๗

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของตำบลมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มภูเขา(เทือกเขาภูพาน) ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเป็นพื้นที่สำหรับที่อยู่อาศัยประมาณ ๔๐% เป็นพื้นที่สำหรับการเกษตร ๕๐ % และมีพื้นที่ส่วนอื่น ๑๐% มี ๓ ดูกาล (ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว)

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมไปจนถึงเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บางครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรง สร้างความเสียหายแก่บ้านเรือนและภาคการเกษตรของประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๓๕ - ๓๙.๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ ๒-๓ สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม แต่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เคยเกิดอุทกภัยรุนแรง มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๙๐๐ มิลลิเมตร

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงเปลี่ยน ฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศ หนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๐ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕% ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำจากเขื่อนน้ำพุง ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับบางหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลหลุบเลา และมี ลำห้วยหลายสายที่มีต้นน้ำมาจากเทือกเขาภูพาน และแหล่งน้ำจากใต้ดินค่อนข้างน้อย เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ เป็นที่ราบภูเขา จึงทำให้แหล่งน้ำที่จะใช้ในการอุปโภค – บริโภค ไม่เพียงพอต่อความต้องการของคนพื้นที่ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ทำการเกษตร องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลาได้ดำเนินการขุดเจาะบ่อบาดาลในพื้นที่ หลายแห่งให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน รายละเอียดของแหล่งน้ำของตำบลมีดังนี้

ลำห้วย	๔๑	แห่ง	บ่อบาดาล	๒๔	แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	๓	แห่ง	ฝาย	๘๒	แห่ง
บึงหนองและอื่น	๑๒	แห่ง			

๑.๕ ลักษณะของไม้และป่าไม้

พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลหลุบเลาเป็นที่ราบภูเขาจึงทำให้มีพื้นที่ป่าค่อนข้างมาก แต่ต้นไม้ใหญ่ก็ ได้ถูกทำลายจึงเหลือน้อยในปัจจุบัน สาเหตุหลักที่ป่าไม้ถูกทำลายเนื่องมาจาก การบุกรุกเพื่อทำการเกษตร เช่น ปลูกยาพารา มันสำปะหลัง ฯลฯ แต่ในช่วงปีที่ผ่านมา คสช. ก็ให้หน่วยงานราชการยึดคืนผืนป่าที่ทำการ บุกรุกกลับคืนมาและปลูกป่าทดแทน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา มีเขตการปกครองทั้งหมด ๑๕ ชุมชน แต่ละชุมชนมีกรรมการ ซึ่งเป็นตัวแทนของชุมชนๆละ ๒ คน ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจรับงานจ้างของตำบล ประชาชนให้ ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น - จำนวนผู้มีสิทธิเลือกสมาชิก อบต. ๕,๐๒๓ คน จำนวนผู้มี สิทธิเลือกตั้งสมาชิก อบต. ๓,๖๘๑ คน จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก อบต. ๓,๖๘๑ คน จากผู้มีสิทธิ เลือกตั้งทั้งสิ้น ๕,๐๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๒๘ ปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง การ แก้ไขปัญหาของคือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรม และให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ต้องการ เกี่ยวกับข้อกฎหมายของการ เลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา แบ่งส่วนการปกครองมาจากตำบลสร้างค้อ และตำบลโคกภู เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ เป็นเขตการปกครองของอำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา ตั้งอยู่ที่ทิศใต้ของอำเภอภูพาน มีอาณาเขตติดกับอำเภอต่างๆ จังหวัดสกลนคร ห่างจากจังหวัดสกลนคร ๔๐ กิโลเมตร อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอภูพาน ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มภูเขา บางส่วนของพื้นที่เป็นพื้นที่เขตป่าสงวนแห่งชาติดงชมพูพาน ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลาตั้งอยู่ หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม ตำบลหลุบเลา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

พื้นที่

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา มีพื้นที่โดยประมาณ ๙๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐,๐๐๐ ไร่

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ เทศบาลตำบลโคกภู อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ องค์การบริหารส่วนตำบลกกปลาซิว อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ทิศใต้ ติดต่อกับ เขตอำเภอนาคู จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ เทศบาลตำบลสร้างค้อ อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๕ หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่ ๑	บ้านหุบเขา	ผู้ปกครอง นายบรรทม พรหมสาขา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๒	บ้านหุบเขาน้อย	ผู้ปกครอง นายวสันต์ หงส์วิเศษ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านฮ่องสึม	ผู้ปกครอง นายพิรม บุตรดี	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านด่านตึง	ผู้ปกครอง นายสง่า ภูบังดาว	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านหล่ม	ผู้ปกครอง นายสนิท โวหารล็ก	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านจัดระเบียบ	ผู้ปกครอง นายสมาน เกลี้ยงกลิ่น	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านกกแต่	ผู้ปกครอง นายอุดม วันทา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๘	บ้านน้อยโนนสวรรค์	ผู้ปกครอง นายวินัย ชันคำ	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๙	บ้านฮ่องสึมพัฒนา	ผู้ปกครอง นายประวัน จันสิมมา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหุบเขาพัฒนา	ผู้ปกครอง นายสุคิด กิ่งพรมภู	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านหุบเขา(น้อยตาจี้)	ผู้ปกครอง นายถิ่น หงษ์ตัน	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๒	บ้านภูน้อยพัฒนา	ผู้ปกครอง นายสว่าง แก้วอุดร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๓	บ้านชลประทาน	ผู้ปกครอง นายไวพจน์ กิติผง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๔	บ้านเสียวพัฒนา	ผู้ปกครอง นายณรงค์ ภูคงกิ่ง	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๑๕	บ้านหุบเขานาจาน	ผู้ปกครอง นายเทิน เลานวตวัน	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็น ๑๕ เขตเลือกตั้ง ประชาชนในเขต อบต.หุบเขา ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตตำบลยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน เสนอแนะในกิจกรรมของ อบต.ในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาตำบล ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกสมาชิก อบต. ๕,๐๒๓ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิก อบต. ๓,๖๘๑ คน

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก อบต. ๓,๖๘๑ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๕,๐๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๒๘
ปัจจุบันนายกเทศมนตรีและสมาชิกมาจากคำสั่ง คสช. และปัจจุบันยังไม่มีเลือกตั้ง

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙)

หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านหลุมเสา	๑๙๕	๒๘๙	๒๗๐	๕๕๙
หมู่ที่ ๒ บ้านหลุมเสาน้อย	๑๔๒	๑๙๑	๒๓๒	๔๒๓
หมู่ที่ ๓ บ้านฮ่องสิม	๒๒๒	๓๓๓	๓๔๔	๖๗๗
หมู่ที่ ๔ บ้านด่านตึง	๙๒	๑๓๙	๑๓๖	๒๗๕
หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม	๑๘๖	๒๕๘	๒๕๗	๕๑๕
หมู่ที่ ๖ บ้านจัดระเบียบ	๒๗๑	๓๘๔	๓๗๓	๗๕๗
หมู่ที่ ๗ บ้านกกแท้	๖๕	๑๑๓	๑๒๐	๒๓๓
หมู่ที่ ๘ บ้านน้อยโนนสวรรค์	๑๗๓	๒๘๖	๒๔๒	๕๒๘
หมู่ที่ ๙ บ้านฮ่องสิมพัฒนา	๑๕๕	๒๔๔	๒๓๑	๔๗๕
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหลุมเสาพัฒนา	๑๓๐	๑๗๘	๒๑๗	๓๙๕
หมู่ที่ ๑๑ บ้านหลุมเสา(น้อยตาจี)	๑๔๔	๒๖๘	๒๖๑	๕๒๙
หมู่ที่ ๑๒ บ้านภูน้อยพัฒนา	๑๔๑	๒๐๓	๑๖๘	๓๗๑
หมู่ที่ ๑๓ บ้านชลประทาน	๑๔๐	๒๘๑	๒๕๗	๕๓๘
หมู่ที่ ๑๔ บ้านเสียวพัฒนา	๖๑	๑๒๓	๑๑๓	๒๓๖
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหลุมเสานาจาน	๑๕๔	๓๐๐	๒๕๐	๕๕๐
รวม	๒,๒๗๑	๓,๕๙๐	๓,๔๗๑	๗,๐๖๑

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลหลุมเสา

ช่วงอายุ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ปีเต็ม	๔๖	๓๕	๘๑
๑ปีเต็ม - ๒ปี	๙๑	๙๑	๑๘๒
๓ปีเต็ม - ๕ปี	๑๐๐	๘๒	๑๘๒
๖ปีเต็ม - ๑๑ปี	๓๖๑	๓๒๔	๖๘๕
๑๒ปีเต็ม - ๑๔ปี	๑๗๐	๑๔๓	๓๑๓
๑๕ปีเต็ม - ๑๗ปี	๑๔๐	๑๕๖	๒๙๖
๑๘ปีเต็ม - ๒๕ปี	๔๐๙	๔๑๓	๘๒๒
๒๖ปีเต็ม - ๔๙ปี	๑,๔๕๘	๑,๓๘๔	๒,๘๔๒
๕๐ปีเต็ม - ๖๐ปีเต็ม	๔๕๒	๔๔๗	๘๙๙
มากกว่า ๖๐ ปีเต็มขึ้นไป	๓๖๑	๓๙๖	๗๕๗
รวม	๓,๕๘๘	๓,๔๗๓	๗,๐๖๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรเด็กอายุ ๓ - ๕ ปีเต็ม ได้รับการบริการเลี้ยงดูเตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน เด็กอายุ ๖-๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือเทียบเท่า เด็กจบการศึกษาบังคับ ๙ ปี ที่ไม่เรียนต่อและยังไม่มียานทำได้รับการฝึกอบรมด้านอาชีพ คนอายุ ๑๕-๖๐ ปีเต็ม อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่าย ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหาคือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของตำบล ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในหับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

▶โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน ๓ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านหลุบเลา
๒. โรงเรียนบ้านฮ่องสิมประชาสรร
๓. โรงเรียนน้ำพุจัตระเปียวิทยา

▶ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ แห่ง

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหลุบเลา
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านฮ่องสิม
๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจัตระเปีย

-๖-

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนกรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มีอ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก ปัญหาคือประชาชนในพื้นที่ใช้สารพิษในการทำเกษตรค่อนข้างมาก การแก้ไขปัญหา คือ อบต. ร่วมกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ได้จัดโครงการ

กิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์และตรวจเลือดทุกๆ ๓ เดือนเพื่อเป็นการเฝ้าระวัง ประชาชนพื้นที่ให้เห็นความสำคัญ ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้จ่ายเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ ออบต. พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพและหน่วยสาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

- ▶ ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน จำนวน ๑๕ แห่ง
- ▶ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล/หมู่บ้าน จำนวน ๒ แห่ง
 ๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหลุบเลา
 ๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านฮองสิม
- ▶ อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำคิดเป็นร้อยละ ๙๘.๗๕ %

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลาไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน ทรัพย์สินของราชการ ซึ่ง ออบต. ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาของ ออบต. ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการดำเนินการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง การแก้ไขปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือกันหลายฝ่าย และจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในเขตพื้นที่ตำบลหลุบเลา จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรภูพานได้แจ้งให้กับ ออบต. ทราบนั้นพบว่าในเขตตำบลหลุบเลา มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่มีผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากกว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานต่างๆ ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของ ออบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ออบต. ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

-๗-

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ

๔. ตั้งโครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาสไว้ที่
๕. ตั้งโครงการฝึกอบรมด้านอาชีพให้กับกลุ่มต่างๆในพื้นที่
๖. ตั้งโครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา มีระบบบริการพื้นฐาน ดังนี้

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา มีกระแสไฟฟ้าครบทุกหมู่บ้าน แต่ไม่ครบทุกครัวเรือน คิดเป็น ๙๘% และมีบางครัวเรือนยังไม่มีบ้านเลขที่จึงไม่สามารถจ่ายกระแสไฟฟ้าได้ การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเพิ่มไฟฟ้าสาธารณะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ซึ่งอำนาจหน้าที่ของ อบต.จะดำเนินการในส่วนของการดูแลรักษาและซ่อมแซมโดยการตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้วนั้น แต่ในการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างถ้าชุมชนใดต้องการที่จะติดตั้ง อบต.ก็จะดำเนินการประสานงานกับการไฟฟ้าฯ เพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป ปัจจุบันในเขต อบต.มีไฟฟ้าใช้ ดังนี้

ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	จำนวน	๑,๗๓๖	ครัวเรือน
ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้า	จำนวน	๒๐	ครัวเรือน
ไฟฟ้าสาธารณะ	จำนวน	๓๒๕	จุด

๕.๓ การประปา

การประปา ชุมชนในเขต อบต. น้ำประปาใช้ครอบคลุมทุกพื้นที่ แต่ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยเฉพาะในฤดูแล้ง การแก้ปัญหาคือ การลงพื้นที่ดำเนินการแก้ไขตามจุดที่เกิดปัญหาในทันที การพิจารณาโครงการต่างๆ ที่ไม่สามารถดำเนินการได้นั้น เช่น โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลเพื่ออุปโภค-บริโภค อบต. ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนา ๔ ปี เพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไป เมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๕.๔ โทรศัพท์

๑. จำนวนโทรศัพท์ส่วนบุคคล มีใช้ครบทุกครัวเรือน
๒. มีหอกระจายข่าวในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุมร้อยละ ๑๐๐ ของพื้นที่ตำบล

๕.๕ เส้นทางคมนาคม

ในเขตเทศบาลมีเส้นทางคมนาคมในพื้นที่ อบต. ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๗๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๑๐๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนน

-๘-

มีเส้นทางคมนาคมทางบกเชื่อมต่อระหว่างตำบล จำนวน ๒ สาย โดยสภาพทั่วไปยังคงเป็นถนนลูกรังและถนนคอนกรีตเสริมเหล็กบางช่วง การสัญจรไปมาโดยภาพรวมไม่สะดวก โดยเฉพาะฤดูฝน

การคมนาคม การจราจร ของตำบลหุบเขา มีดังนี้

- ทางหลวงแผ่นดิน บ้านสร้างคือ-เต่างอย รหัส ๒๓๓๐
 ทางหลวงท้องถิ่น สายบ้านหุบเขา-บ้านกกแต้ ระยะทาง ๑๓ กม. รหัส สน.ถ.๑๓๕-๐๑
 ทางหลวงท้องถิ่น สายบ้านจัดระเบียบ-บ้านชมพูพาน ระยะทาง ๑๑กม. รหัส น.ถ.๑๓๕-๐๒

แผนพัฒนา ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ถนนของท้องถิ่น อบต.หลุบเลา จำนวน ๖๗ สาย
สภาพถนน คอนกรีต จำนวน ๑๖ สาย ระยะทาง ๑๘.๔๑๘ กม.
ลูกรัง จำนวน ๕๑ สาย ระยะทาง ๗๑.๕๐ กม.
-ไม่มีถนนลาดยาง-

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรในเขตเทศบาล ร้อยละ ๗๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา พืชผักสวนครัว ดังนี้

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด

๖.๒ การประมง

(ในเขต อบต. ไม่มีการประมง)

๖.๓ การปศุสัตว์

- เป็นการประกอบกิจการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงไก่ เป็ด โค สุกร กระบือ จำนวนสัตว์ในพื้นที่โดยประมาณ ดังนี้

โค	๔๕๕	ตัว	กระบือ	๑๒๕	ตัว	สุกร	๖๐	ตัว
เป็ด	๕๒๑	ตัว	ไก่	๑๑๕	ตัว	อื่นๆ	๘๑๕	ตัว

๖.๔ การท่องเที่ยว

ในเขตพื้นที่ อบต.หลุบเลา มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ มีจุดชมวิวกว้างที่สวยงาม สถานที่สะอาด มีความปลอดภัยในการเยี่ยมชม คือ วัดถ้ำช้างทอง และวัดถ้ำเสียงของ วัดถ้ำสุทธิ และได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ

๖.๕ อุตสาหกรรม

- จำนวนกิจการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (โรงสีขนาดเล็ก) จำนวน ๖ แห่ง

๖.๖ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

สถานีบริการน้ำมัน ๕ แห่ง

-๙-

กลุ่มอาชีพ

๑. กลุ่มไก่อำเภวน
๒. กลุ่มเลี้ยงวัวบ้านหลุบเลา
๓. กลุ่มปลูกมันสำปะหลัง
๔. กลุ่มเกษตรกรก้าวหน้า
๕. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตรหมุนเวียน

๖. กลุ่มเกษตรผสมผสาน
๗. กลุ่มผลิตเส้นไหม
๘. กลุ่มแม่บ้านเกษตรบ้านจัดระเบียบ
๙. กลุ่มปลูกพืชผักสวนครัววิถีเพื่อการพัฒนา
๑๐. กลุ่มเกษตรนำร่อง
๑๑. กลุ่มแม่บ้านปลูกไม้ผลบ้านภูน้อย
๑๒. กลุ่มปลูกหม่อนเลี้ยงไหม
๑๓. กลุ่มแต่งล้านเกษตรอินทรีย์
๑๔. กลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์
๑๕. กลุ่มศูนย์เรียนรู้ตามแนวพระราชดำริ
๑๖. กลุ่มเลี้ยงปลาในกะชัง

๖.๗ แรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ที่มีอายุระหว่าง ๕๐-๖๐ปี ที่ทำงานด้านการเกษตรในพื้นที่ ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรที่ไม่ได้ทำอาชีพทางด้านเกษตร ก็ต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในครัวเรือน

-๑๐-

๗. เศรษฐกิจพอเพียงของท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	พื้นที่ (ไร่)
หมู่ที่ ๑ บ้านหลุมเสา	๑๙๕	๒๘๙	๒๗๐	๓,๒๑๒

หมู่ที่ ๒ บ้านหลุมเลาน้อย	๑๔๒	๑๙๑	๒๓๒	๑,๙๓๑
หมู่ที่ ๓ บ้านฮ่องสิม	๒๒๒	๓๓๓	๓๔๔	๒,๕๕๐
หมู่ที่ ๔ บ้านด่านตึง	๙๒	๑๓๙	๑๓๖	๑,๕๐๐
หมู่ที่ ๕ บ้านหล่ม	๑๘๖	๒๕๘	๒๕๗	๒,๒๐๐
หมู่ที่ ๖ บ้านจัดระเบียบ	๒๗๑	๓๘๔	๓๗๓	๒,๔๐๐
หมู่ที่ ๗ บ้านกกแต่	๖๕	๑๑๓	๑๒๐	๑,๘๐๐
หมู่ที่ ๘ บ้านน้อยโนนสวรรค์	๑๗๓	๒๘๖	๒๔๒	๒,๘๐๐
หมู่ที่ ๙ บ้านฮ่องสิมพัฒนา	๑๕๕	๒๔๔	๒๓๑	๑,๕๑๒
หมู่ที่ ๑๐ บ้านหลุมเลาพัฒนา	๑๓๐	๑๗๘	๒๑๗	๒,๘๐๐
หมู่ที่ ๑๑ บ้านหลุมเลา(น้อยตาดิจ)	๑๔๔	๒๖๘	๒๖๑	๒,๒๐๐
หมู่ที่ ๑๒ บ้านภูน้อยพัฒนา	๑๔๑	๒๐๓	๑๖๘	๓,๖๐๐
หมู่ที่ ๑๓ บ้านชลประทาน	๑๔๐	๒๘๑	๒๕๗	๒,๒๐๐
หมู่ที่ ๑๔ บ้านเสียวพัฒนา	๖๑	๑๒๓	๑๑๓	๗๒๘
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหลุมเลานาจาน	๑๕๔	๓๐๐	๒๕๐	๑,๖๐๐
รวม	๒,๒๗๑	๓,๕๙๐	๓,๔๗๑	๓๓,๐๓๓

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

จากข้อมูลพื้นฐานระดับหมู่บ้าน(กชช.๒ค.) สรุปได้ดังนี้

๑. การทำนา จำนวน ๓,๖๖๒ ไร่
๒. การทำไร่(มันสำปะหลัง) จำนวน ๑๖,๐๒๙ ไร่
๓. การทำสวนผลไม้(ลำไย) จำนวน ๑,๙๘๐ ไร่
๔. การทำสวนผัก จำนวน ๕๕๐ ไร่
๕. การทำสวนยางพารา จำนวน ๑,๘๙๙ ไร่

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำการเกษตร

พื้นที่ตำบลหลุมเลามีแหล่งน้ำที่ใช้ในการทำเกษตร ดังนี้

ลำห้วย ๔๑ แห่ง บ่อบาดาล ๖๔ แห่ง อ่างเก็บน้ำ ๓ แห่ง ฝาย ๘๒ แห่ง ซึ่งมีปริมาณที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเฉพาะฤดูฝน

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้

ประชาชนในพื้นที่ตำบลหลุมเลามีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตประปาจาก สระน้ำหนองใหญ่ จำนวน ๔ แห่ง แหล่งน้ำใต้ดิน ๑๕ แห่ง มีน้ำสะอาดดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี

-๑๑-

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

- ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐

- ▶ วัด จำนวน ๘ แห่ง
- ▶ สำนักสงฆ์ จำนวน ๑๓ แห่ง
- ▶ ศาลเจ้า จำนวน ๕ แห่ง

▶ ตอนปู่ตา จำนวน ๔ แห่ง

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลหลุบเลา มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ฮีตสิบสองคองสิบสี่ตามโอกาสต่างๆ ดังนี้

- ▶ บุญข้าวจี(เดือนสาม)
- ▶ บุญผะเหวดหรือบุญมหาชาติ (เดือนสี่)
- ▶ บุญบั้งไฟ(บุญเดือนหก)
- ▶ บุญเข้าพรรษา
- ▶ บุญข้าวประดับดิน
- ▶ บุญข้าวสาก
- ▶ บุญออกพรรษา
- ▶ บุญกฐิน
- ▶ วันขึ้นปีใหม่

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้าน

มีปราชญ์ชาวบ้านจำนวน ๕๒ คน

๑. นายสถิต อูระ	หมู่ที่ ๑	มีความรู้ด้านหมอสูชวัญ
๒. นายบัว ผาบแก้ว	หมู่ที่ ๑	มีความรู้ให้พรพิธีทำบุญ
๓. นายแสง ผาบแก้ว	หมู่ที่ ๒	มีความรู้ด้านหมอสูชวัญ
๔. นายปู่ เลานวดวัน	หมู่ที่ ๒	มีความรู้ด้านเป่าแคน
๕. นายสุพัฒน์ สุดภา	หมู่ที่ ๓	มีความรู้ด้านรักษากระดูกหัก
๖. นายกมล ก้อนชัยภูมิ	หมู่ที่ ๓	มีความรู้ด้านพิธีพุทธศาสนา
๗. นายมอญ จรรย์แสง	หมู่ที่ ๓	มีความรู้ด้านพิธีพราหมณ์
๘. นายสำรวย พรบัณฑิต	หมู่ที่ ๔	มีความรู้ด้านเป่าแคน
๙. นายสันติ ภูเหล็กดำน	หมู่ที่ ๔	มีความรู้ด้านตีตีพิน
๑๐. นายสีทา ไวหารลิก	หมู่ที่ ๕	มีความรู้ด้านหมอสูชวัญ
๑๑. นายทองพูน ดอนลาดลี	หมู่ที่ ๕	ความรู้ด้านพิธีพุทธศาสนา
๑๒. นายปัญญา จรรย์แสง	หมู่ที่ ๕	ความรู้ด้านพิธีพุทธศาสนา
๑๓. นางอาพร การประดิษฐ์	หมู่ที่ ๕	มีความรู้ด้านทำพาชวัญ

-๑๒-

๑๓. นางหงวน โคกโพธิ์	หมู่ที่ ๕	มีความรู้ด้านสมุนไพร
๑๔. นายสุริยา ไตรพิช	หมู่ที่ ๖	มีความรู้ด้านดนตรีพื้นเมือง
๑๕. นายบรรจบ จันทพันธ์	หมู่ที่ ๖	มีความรู้ด้านตีตีพิน
๑๖. นายคำจันทร์ นิลหล้า	หมู่ที่ ๖	มีความรู้ด้านหมอสูชวัญ
๑๗. นางลด ลือโสภา	หมู่ที่ ๖	มีความรู้ด้านหมอสูชวัญ
๑๘. นายภัทรานิชร์ โสภา	หมู่ที่ ๖	มีความรู้ด้านทำพาชวัญ
๑๙. นายสมัย พลเยี่ยม	หมู่ที่ ๖	สัปเหร่อ
๒๐. นายปั้น จะผาวาล	หมู่ที่ ๗	มีความรู้ด้าน ดนตรีพื้นเมือง
๒๑. นายบ้าน บูชาทิพย์	หมู่ที่ ๗	มีความรู้ด้าน ดนตรีพื้นเมือง
๒๒. นายสมัย บัวระสิงห์	หมู่ที่ ๗	มีความรู้ด้านหมอดู

๒๓. นางบุญหยก แสงวงศ์	หมู่ที่ ๗ มีความรู้ด้านทำพาชวีญ
๒๔. นางฉลอง รังหอม	หมู่ที่ ๗ มีความรู้ด้านทำพาชวีญ
๒๕. นางสังวาล ซีแพง	หมู่ที่ ๗ มีความรู้ด้านงานพุทธศาสนา
๒๖. นายเนิม ถิ่นตอบไซบ	หมู่ที่ ๘ มีความรู้ด้านสมุนไพร
๒๗. นายเรียน แสบงบาน	หมู่ที่ ๘ มีความรู้ด้านทำไม้กวาด
๒๘. นายจันทร์ศรี รักษาพล	หมู่ที่ ๙ ความรู้ด้านพิธีพุทธศาสนา
๒๙. นายสันทัด ภูจิตรมัน	หมู่ที่ ๙ มีความรู้ด้านหอมสูชวีญ
๓๐. นายเต็ม บุญทศ	หมู่ที่ ๙ มีความรู้ด้าน วัฒนธรรม ประเพณี
๓๑. นายคำเบา แदनกาไสย์	หมู่ที่ ๙ มีความรู้ด้านหอมธรรม
๓๒. นายสมหวัง วงศ์สิลา	หมู่ที่ ๙ มีความรู้ด้านตีเหล็ก
๓๓. นางโส กิ่งพรหมภู	หมู่ที่ ๑๐ มีความรู้ด้าน ประเพณีผีฟ้า
๓๔. นายบ่อ วิลาศรี	หมู่ที่ ๑๐ มีความรู้ด้านหอมสมุนไพร
๓๕. นายเสรี แสนรัตน์	หมู่ที่ ๑๐ มีความรู้ด้านคูดวง/ดนตรีพื้นเมือง
๓๖. นายบ่อ ศรีสุโพธิ์	หมู่ที่ ๑๑ มีความรู้ด้านจัดบายศรีสูชวีญ
๓๗. นายเถิง ศรีทิน	หมู่ที่ ๑๑ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี
๓๘. นายรวม หงษ์รักษา	หมู่ที่ ๑๑ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี
๓๙. นายสมโภชน์ ครุฑสุวรรณ	หมู่ที่ ๑๒ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี
๔๐. นายทองไหล ประดับเสริฐ	หมู่ที่ ๑๒ มีความรู้ด้านตีตีพิณ
๔๑. นายสำราญน้อย สาระบัน	หมู่ที่ ๑๓ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี
๔๒. นายบุญร่วม โชติแสง	หมู่ที่ ๑๓ มีความรู้ด้านตีตีพิณ
๔๓. นายบุญหนา ขาวา	หมู่ที่ ๑๔ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี
๔๔. นายทวิ นาเจิมพลอย	หมู่ที่ ๑๔ มีความรู้ด้านงานพุทธศาสนา
๔๕. นายณรงค์ ภูคงกิ่ง	หมู่ที่ ๑๔ มีความรู้ด้านงานพุทธศาสนา
๔๖. นางทองมี ภูหัวไร่	หมู่ที่ ๑๔ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี/จัดทำบายศรีสูชวีญ

-๑๓-

๔๗. นางจันทร์ศรี ซาดา	หมู่ที่ ๑๔ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี/จัดทำบายศรีสูชวีญ
๔๘. นายโพน เพชรชัย	หมู่ที่ ๑๕ มีความรู้ด้านวัฒนธรรมประเพณี
๔๙. นายสัมพันธ์ หงษ์ตะไน	หมู่ที่ ๑๕ มีความรู้ด้านหอมสมุนไพร
๕๐. นายแท่น กิ่งพรหมภู	หมู่ที่ ๑๕ มีความรู้ด้านหอมสมุนไพร
๕๑. นายไถ่ นำพิลา	หมู่ที่ ๑๕ มีความรู้ด้านหอมสมุนไพร
๕๒. นางคำหยาด หงษ์ตะไน	หมู่ที่ ๑๕ มีความรู้ด้านหอมสมุนไพร

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๑๐๐ % พูดภาษาอีสาน

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

- ๙.๑ น้ำ ที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำใต้ดินและเขื่อนน้ำพุง (บางส่วน)
- ๙.๒ ป่าไม้ มีเขตป่าไม้เนื่องจากพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงชมพูพาดงกะเณอ
- ๙.๓ ภูเขา อยู่ในเขตเทือกเขาภูพาน
- ๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรธรรมชาติในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลายังคงความสมบูรณ์ของป่าไม้ และ สัตว์ป่า เนื่องจากพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าดงชมพูพาดงกะเณอ อากาศที่ไม่มีมลพิษ มีปัญหาด้านแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ทำการเกษตรหมุนเวียนจึงจำเป็นต้องมีน้ำ เพื่อการเกษตรตลอดปี และอีกประการหนึ่ง คือ ในพื้นที่ตำบลหุบเลาไม่มีที่ทิ้งขยะ ประชาชนทิ้งขยะในเขต ป่าสาธารณะซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหา อบต.ได้ขอความร่วมมือไปยังผู้นำชุมชน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในการประชาสัมพันธ์ รมรงค์ และหาทางแก้ไขปัญหาโดยการทำโครงการ เหวที่ประชาคมระดับหมู่บ้านเพื่อจัดการหาที่ทิ้งขยะของตำบลซึ่งได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และอยู่ในระหว่าง ดำเนินการหาพื้นที่เพื่อทิ้งขยะเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อแหล่งต้นน้ำ

๑๐. อื่นๆ

๑๐.๑ สรุปผลการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. ประจำปี ๒๕๕๙

ตามที่พัฒนาชุมชนอำเภอภูพาน ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูล กชช. ๒ ค. ประจำปี ๒๕๕๙ ในเขต อบต.หุบเลา เพื่อนำผลการสำรวจมาพิจารณาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นให้แก่ชุมชน ผลการสำรวจ สามารถสรุปตามตัวชี้วัดได้ ดังนี้

ตัวชี้วัดแบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ๑ = มีปัญหามาก ๒ = มีปัญหาปานกลาง ๓ = มีปัญหาน้อย/ไม่มีปัญหา ทั้งนี้ จะนำข้อมูลเฉพาะตัวชี้วัดที่ได้ คะแนน ๑ มาพิจารณา ดังนี้

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน

๑) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การได้รับความคุ้มครองทางสังคม

๒) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน

๑) ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

-๑๔-

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเรียนรู้โดยชุมชน - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน

๑) ด้านสุขภาพและอนามัย

- การกีฬา

๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน

- การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- คุณภาพดิน

➤ ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน

๑) ด้านความรู้และการศึกษา

- การได้รับการศึกษา

- ๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน
 - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน
- ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน
- ตัวชี้วัดสภาพปัญหาของหมู่บ้าน
- ๑) ด้านสุขภาพและอนามัย
 - การกีฬา
- ๒) ด้านความเข้มแข็งของชุมชน
 - การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน
- ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - คุณภาพดิน
 - คุณภาพน้ำ

๑๐.๒ การแก้ไขปัญหา

- ๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน โดยร่วมมือกับทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็น อำเภอ ตำรวจ โรงพยาบาล สาธารณสุข ผู้นำชุมชน ร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน ให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจและได้รับความคุ้มครองทางสังคม มีความเป็นกลาง รับทราบปัญหาและเร่งแก้ไข
- ๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุน
- ๓) ร่วมมือกับอำเภอ เกษตรอำเภอ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ในการใช้ประโยชน์จากดินและน้ำ ให้เหมาะสมกับพื้นที่ของชุมชน เพื่อพลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส
- ๔) ร่วมมือกับสาธารณสุข โรงพยาบาล โรงเรียน ส่งเสริม รณรงค์ ป้องกัน สุขภาพและอนามัยของประชาชน ส่งเสริม จัดกิจกรรมการกีฬาในชุมชน
- ๕) ส่งเสริม สนับสนุนเปิดโอกาสให้เด็กได้รับการศึกษา จัดกิจกรรมให้ความรู้ต่างๆ

ส่วนที่ ๒
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

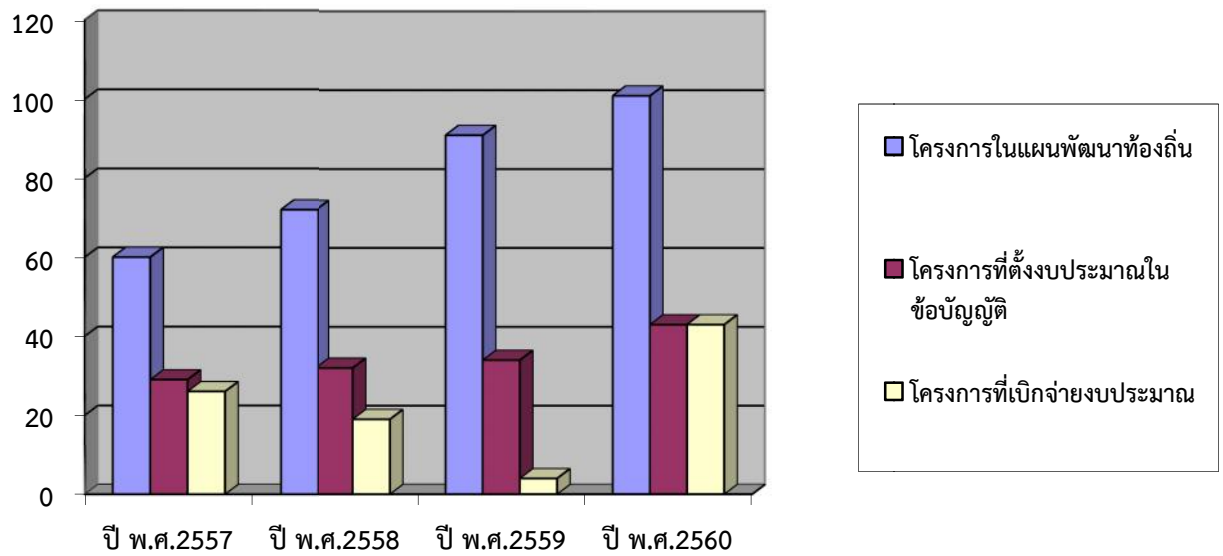
๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลหุบเขาได้ดำเนินการงานตามโครงการพัฒนาที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐ มีการตั้งงบประมาณ และการเบิกจ่ายงบประมาณ สามารถสรุปได้ดังนี้

ปีงบประมาณ	โครงการพัฒนาใน แผนพัฒนาสามปี		ตั้งงบประมาณ ในข้อบัญญัติรายจ่าย		การเบิกจ่ายงบประมาณ	
	จำนวน (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)	จำนวน (โครงการ)	งบประมาณ (บาท)	จำนวน (โครงการ)	เบิกจ่าย (บาท)

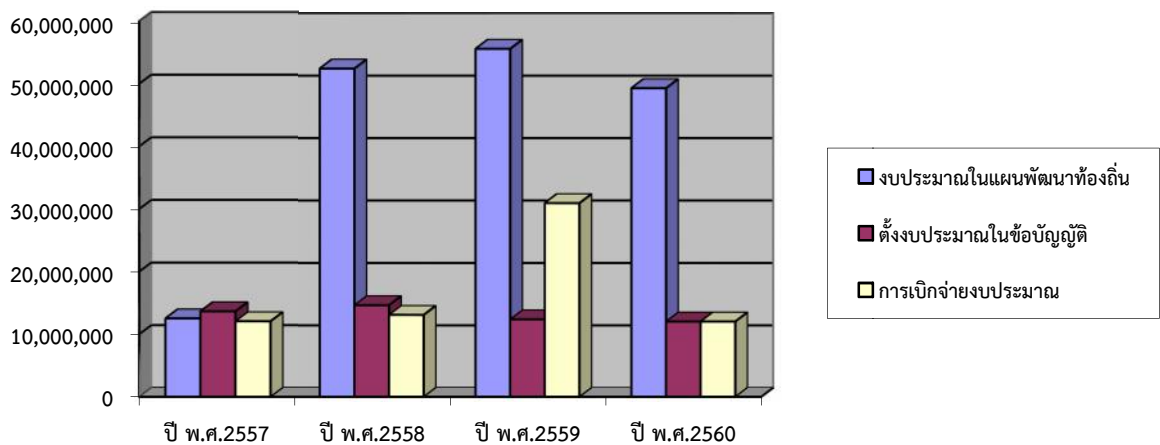
พ.ศ. ๒๕๕๗	๖๐	๑๒,๕๑๑,๐๐๐	๒๙	๑๓,๖๔๒,๕๔๘	๒๖	๑๒,๐๕๘,๑๓๐
พ.ศ. ๒๕๕๘	๗๒	๕๒,๕๗๕,๐๐๐	๓๒	๑๔,๖๗๖,๒๐๐	๑๙	๑๓,๑๑๒,๙๐๙
พ.ศ. ๒๕๕๙	๙๑	๕๕,๗๔๕,๐๐๐	๓๔	๑๒,๔๐๖,๙๔๖	๒๔	๓๑,๐๒๐,๔๐๙
พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๐๑	๔๙,๔๒๘,๐๐๐	๔๓	๑๒,๐๕๕,๑๗๐	๔๓	๑๒,๐๕๕,๑๗๐

แผนภูมิเปรียบเทียบโครงการพัฒนา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ -๒๕๖๐

-๑๖-

แผนภูมิเปรียบเทียบการเบิกจ่ายงบประมาณ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ -๒๕๖๐

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติเชิงปริมาณ

ในการประเมินผลของการนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น มาเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่ม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยนำโครงการพัฒนาในแผนพัฒนาท้องถิ่นไปจัดทำงบประมาณตามปีที่กำหนดไว้ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา ได้บริหารจัดการและสนับสนุนองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนในโครงการต่างๆและพัฒนาท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา ดังนี้

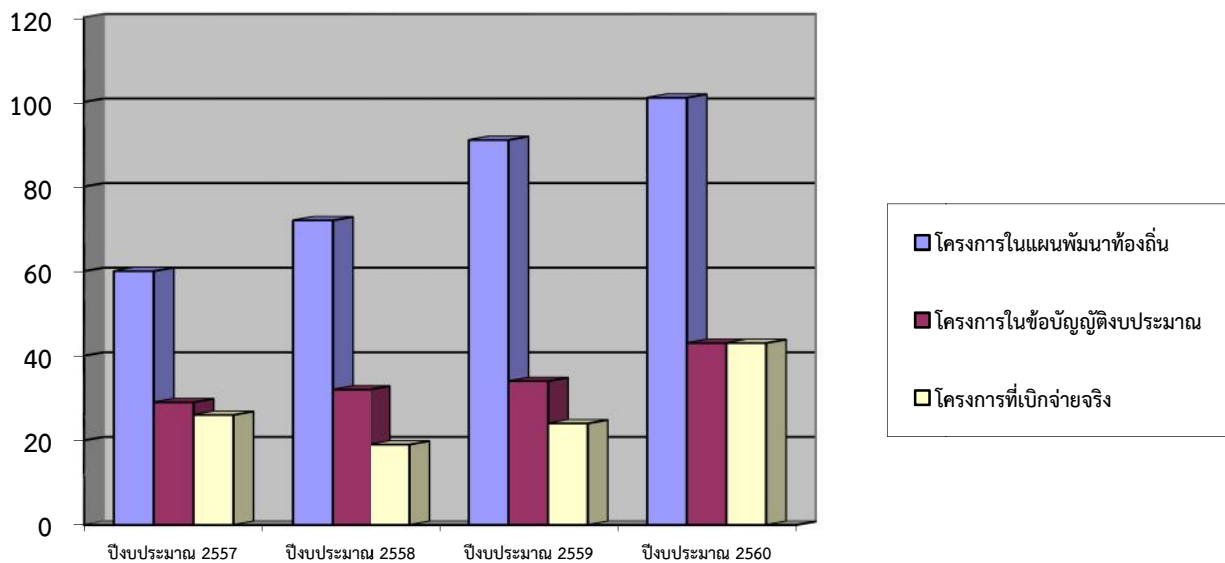
-๑๗-

ตารางเปรียบเทียบการนำโครงการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ปีงบประมาณ	โครงการพัฒนาใน แผนพัฒนาสามปี จำนวน (โครงการ)	ตั้งงบประมาณใน ข้อบัญญัติรายจ่าย จำนวน (โครงการ)	การเบิกจ่าย งบประมาณ จำนวน (โครงการ)
พ.ศ. ๒๕๕๗	๖๐	๒๙	๒๖
พ.ศ. ๒๕๕๘	๗๒	๓๒	๑๙

พ.ศ.๒๕๕๙	๙๑	๓๔	๒๔
พ.ศ.๒๕๖๐	๑๐๑	๔๓	๔๓

แผนภูมิแสดงการนำโครงการพัฒนาไปสู่การปฏิบัติในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

โดยการจัดตั้งงบประมาณได้น้อยทำให้ความสามารถในการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้เพียงเล็กน้อยและไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณ ที่มีอย่างจำกัด

-๑๘-

การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพ

จากการใช้แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา ที่ผ่านมามีความมุ่งมั่นให้มีการพัฒนาพื้นที่เป้าหมายที่เหมาะสมเป็นหลักตามกรอบแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่น สามารถดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ผลที่น่าพอใจในระดับหนึ่งประกอบด้วย

(๑) ผลจากการดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล สามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จากการดำเนินการพัฒนาเส้นทางคมนาคม ประปา การปรับปรุงระบบการระบายน้ำ การขยายเขตการไฟฟ้า โทรศัพท์ ทำให้ประชาชนมีสะดวกในการคมนาคมและมีน้ำบริโภค อีกทั้งได้ดำเนินการขุดลอก คูคลอง สระน้ำเพื่อการเกษตร ประชาชนสามารถกักเก็บน้ำได้เพียงพอและมีน้ำใช้ตลอดปี จากการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถดำเนินการได้น้อย เนื่องจากแต่ละโครงการจะต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

(๒) ผลจากการดำเนินงานด้านคุณภาพชีวิต

ด้านคุณภาพชีวิตสามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จากการดำเนินการให้ ประชาชน ผู้ด้อยโอกาสในตำบลหูลุบละลา ได้รับการช่วยเหลือจากองค์การบริหารส่วนตำบลในการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ คนพิการ เด็กและเยาวชน การสร้างชุมชนให้เข้มแข็งโครงการหมู่บ้านปลอดยาเสพติด เป็นการมุ่งเน้นการพัฒนาสถาบันครอบครัว รวมทั้งส่งเสริมและดำเนินการจัดการบริการด้านสาธารณสุขและอนามัยพื้นฐาน การฝึกอบรมดูแลสุขภาพ การรณรงค์ป้องกันพิษสุนัขบ้า การจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุ้ง ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำกันอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งครู นักเรียนมีวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้การเรียน การสอนมีประสิทธิภาพ จากการสนับสนุนงบประมาณให้แก่โรงเรียนในเขต อบต. การจัดกิจกรรมเยาวชน จัดซื้ออุปกรณ์กีฬา เป็นการพัฒนาสุขภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น สามารถดำเนินการได้น้อย เนื่องจากมีโครงการที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหูลุบละลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

(๓) ผลการดำเนินการด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จากการดำเนินการส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถรองรับและสนองต่อความต้องการได้เป็นอย่างดี เช่น สนับสนุนงบประมาณการจัดกิจกรรมแห่เทียนพรรษา สงกรานต์ กิจกรรมทางศาสนาพุทธ แต่ก็ไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุม เนื่องจากมีโครงการที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหูลุบละลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

(๔) ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย

ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย สามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จากการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด การจัดเวรยามในหมู่บ้าน การช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย ไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุม เนื่องจากมีโครงการที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหูลุบละลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

(๕) ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

-๑๙-

ด้านการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น จากการดำเนินการวางแผน ส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถรองรับและสนองต่อความต้องการของประชาชนได้น้อย เช่นโครงการจัดทำประชาคมหมู่บ้านและตำบล โครงการจัดซื้อวัสดุทางการเกษตร เนื่องจากมีโครงการที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหูลุบละลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

(๖) ด้านการบริหารจัดการที่ดี

ดำเนินการพัฒนาความสามารถบุคลากรในการปฏิบัติงาน โดยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในท้องถิ่น เข้าร่วมประชุมสัมมนาอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพ จัดอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และความสามารถของบุคลากรให้มีศักยภาพที่ดี จัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ให้มีคุณภาพและศักยภาพของการบริหารงานได้เป็นอย่างดี การสนับสนุนด้านงบประมาณอันก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อท้องถิ่นและสร้างความเจริญเติบโตแก่ท้องถิ่น ซึ่งเป็นดำเนินการได้น้อยมาก เนื่องจากมีโครงการที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก แต่งบประมาณ

ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

(๗).ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเน้นเกษตรพอเพียง ซึ่งสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้รวมทั้งการจัดการระบบนิเวศน์แก่สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติด้วย ซึ่งเป็นดำเนินการได้น้อยมาก

เนื่องจากมีโครงการที่จะต้องดำเนินการจำนวนมาก แต่งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา มีอย่างจำกัด จึงทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน/ชุมชนครบถ้วน

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามท้องที่การบริหารส่วนตำบลหุบเลา ได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่มีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนา เพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา ผลที่ได้รับมีดังนี้

- ๑) ประชาชนมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน
- ๒) ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน
- ๓) ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
- ๔) ไม่มีการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่
- ๖) เด็กๆ ได้รับการศึกษาทุกคน
- ๗) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพทุกคน
- ๘) ประชาชนได้รับความช่วยเหลือในเรื่องที่อยู่อาศัยที่มั่นคงแข็งแรง
- ๙) ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณสุขภัย
- ๑๐) ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข
- ๑๑) ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
- ๑๒) ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล

-๒๐-

- ๑๓) ประชาชนได้รับบริการจากงานบริการต่างๆ ของ อบต.ด้วยความสะดวก

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ มีผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา ดังนี้

ผลกระทบของ AEC ต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแนวทางการปรับตัว

ผลกระทบ	แนวทางการปรับตัว
๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none">• จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่นเช่นการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและขนส่งโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิตเช่นไฟฟ้าและประปาซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนา ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเลา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

๒) การพัฒนาส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> จำเป็นต้องทบทวนถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้ท้องถิ่นรวมถึงวิสาหกิจชุมชนและอาจจำเป็นต้องทบทวนนโยบายและบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการลงทุนภายในท้องถิ่น
๓) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ต้องมีบทบาทมากขึ้นในการเฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการกำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม มีการชักจูงทำความเข้าใจในแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔) การรักษาความสงบเรียบร้อย	<ul style="list-style-type: none"> อาจต้องมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาด้านอาชญากรรมมากขึ้น ในบางกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจต้องร่วมกับชุมชนในการกำหนดกติกาและหลักเกณฑ์ของชุมชน
๕) การจัดการด้านภาษาวัฒนธรรมและจารีตประเพณี	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียน

. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไขปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

ปัญหา

๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร

-๒๑-

๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

๓) แต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหลบลูบเลา มีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็น

จำนวนมาก

๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะสามารถ

ดำเนินการได้

๖) แผนงานและโครงการมีจำนวนมาก ไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่จัดสรร

๗) ขาดการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

อุปสรรค

๑) การขาดความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง

๒) องค์การบริหารส่วนตำบลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน

๓) องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

.ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา มีระดับความสำเร็จที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้และประชาชนมีความพึงพอใจสูงสุด จึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา

- ๑) การจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา ควรพิจารณาโครงการในแผนพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- ๒) การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจะเป็นไปตามแผนพัฒนาท้องถิ่น กล่าวคือ ควรจะพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นมาพิจารณาดำเนินการ
- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสี่ปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา การส่งเสริมอาชีพเพิ่มรายได้ การส่งเสริมความรู้ด้านเกษตร

การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล
- ๓) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับองค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

สาระสำคัญ

๑. ความมั่นคง

๑.๑ การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

๑.๒ ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถฉีกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น

๑.๔ ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มีที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๕ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ

๒. ความมั่นคง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้ง การคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลกเกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้าง การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ความยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิดความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๓.๒ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพที่ดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

-๒๓-

๓.๓ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

๓.๔ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มียุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านความมั่นคง

- เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดี และธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

- ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำกระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

- ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

- บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ความมั่นคงและการพัฒนาพื้นที่ชายแดนและชายฝั่งทะเล เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมเร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน และปัญหาการลักลอบเข้าเมืองทั้งระบบ

- พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ รักษาคุณภาพของความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถป้องกันและแก้ปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

- พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฉีกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ พัฒนาโครงสร้างกำลังและยุทธโธปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการรักษาสันติภาพในกรอบสหประชาชาติ

- พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ

- ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น กำหนดการบริหารจัดการที่ครบวงจรและยั่งยืน/พัฒนาปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงานและให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- สมรรถนะทางเศรษฐกิจ

- รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศ พัฒนาระบบการเงินของประเทศให้มีประสิทธิภาพและสามารถให้บริการประชาชนทุกระดับ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชน

- ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศและยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่ และให้อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม

-๒๔-

-พัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า โดยใช้ฐานเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมปรับปรุงประสิทธิภาพการทำธุรกิจของผู้ประกอบการ ขจัดอุปสรรค และอำนวยความสะดวกทางด้านโครงสร้างและระบบ ด้านปัจจัยสนับสนุน และด้านบุคลากร

- พัฒนาภาคการผลิตและบริการ

- ภาคเกษตร

- เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

- ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่ม

เกษตรกรในการพัฒนาอาชีพ

- พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน

- ภาคอุตสาหกรรม
- พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
- ภาคบริการ
- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
- ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ
- พัฒนาผู้ประกอบการ/เศรษฐกิจชุมชน
- พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้าและบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้ท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายเพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลกสนับสนุนผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัวและเตรียมความพร้อมสำหรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจใหม่ๆ และมาตรการทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ
- พัฒนาและยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- พัฒนาวินาศาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล
- ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์(OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล
- พัฒนาวินาศาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและกลุ่มประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง
- เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการผลิตร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

-๒๕-

- พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสูงมีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชน
- พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่ประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีอนาคต มีระบบรางเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง
- การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ด้านการขนส่ง ปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนนสู่การขนส่งที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่งสินค้าไปสู่เมืองศูนย์กลางของภูมิภาคทั่ว

ประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และอุตสาหกรรมซ่อมบำรุง อากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ

- ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจายประเภทของ เชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน และนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจใหม่ ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในเอเชีย

- ด้านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็น อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญ ระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรม การ บริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษาและพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์

- ด้านการวิจัยและพัฒนา เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐ ต่อเอกชน ๒๐: ๘๐ สนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศเพิ่มจำนวนบุคลากร ด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

- การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก

- สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติในระดับ ทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อส่งเสริมความมั่นคง เพื่อสร้างความเจริญก้าวหน้าและลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ร่วมกัน

- ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษาการให้บริการ ด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโนจิสติกส์ และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

- ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุนและผู้ประกอบการไทยใน ต่างประเทศ

- ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงานด้านอาหาร ด้าน สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันในทุกรูปแบบ

- ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่าง ๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศ

-๒๖-

และองค์การระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง บนหลักของการรักษาคุณภาพของการ ปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

- เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุ ภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและ ทางเทคนิคกับประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาด้านความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุน มนุษย์

- สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและ ผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่าง ๆ และสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการ สร้างความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมศักยภาพคน

- การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต ได้แก่ (๑) ช่วงการตั้งครรภ์/แรกเกิด/ปฐมวัย (๒) วัยเรียน (๓) วัยรุ่น/นักศึกษา (๔) วัยแรงงาน และ (๕) วัยผู้สูงอายุ

- การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษาในทุกๆระดับ การเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึงและการยกระดับสถาบันการศึกษานานาชาติที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพรวมทั้งให้มีการปฏิรูประบบการเรียนรู้

- การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี โดยมุ่งเน้นการป้องกันและควบคุมปัจจัยที่คุกคามสุขภาพการพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ การส่งเสริมรูปแบบการดำเนินชีวิตที่สนับสนุนการมีสุขภาพกายและจิตที่ดี สร้างและเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพเพื่อนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ พัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัย

- การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย เสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะ วางรากฐานการพัฒนาจิตใจให้เข้มแข็ง มีคุณธรรม จริยธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต จิตสำนึกสาธารณะ ควบคู่ไปกับการสร้างค่านิยมหลักของไทยให้สมาชิกในครอบครัว สร้างความอบอุ่นและมั่นคงให้สมาชิกในครอบครัว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

- การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงเป็นธรรมทั้งในด้านบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน ฐานทรัพยากรต่าง ๆ โดยเฉพาะ ในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส ความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

- การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาคีรัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพ การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่าย รวมทั้งการพัฒนารูปแบบการกีฬาเพื่อสุขภาพ

- การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้าน

-๒๗-

โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส

- การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน โดยการฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนา การธำรงรักษาวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีเพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคมตลอดจนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้ชุมชนสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน

- พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมจรรยาบรรณของสื่อมวลชน มีการปรับปรุงระบบตรวจสอบสื่อ มีการกำหนดบทลงโทษ และพัฒนาภาคประชาชนให้มีความรู้เท่าทันสื่อโดยเฉพาะสื่อออนไลน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- จัดระบบอนุรักษ์ พื้นที่ฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- ปกป้องรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการปราบปรามและป้องกันการบุกรุกทำลายป่าอย่างเข้มงวด
 - ส่งเสริมการปลูกป่าเศรษฐกิจ บริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าไม้บนพื้นฐานให้คนและชุมชนสามารถอยู่กับป่าได้และส่งเสริมแนวทางประเมินมูลค่าการให้บริการของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์
 - วางระบบป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง
 - เสริมสร้างความเข้มแข็งและความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียนด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
 - วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ
 - เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ ให้มีแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนและแหล่งชะลอน้ำที่เพียงพอ เพิ่มขีดความสามารถในการเก็บกักน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำ และการผันน้ำและการพัฒนาคลังข้อมูลระบบพยากรณ์และการเตือนภัย และแผนงานเผชิญเหตุเฉพาะพื้นที่ ตลอดจนการปรับปรุงองค์กรและกฎหมาย รวมทั้งการสร้างการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการน้ำ
 - พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 - เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด
 - กำหนดกฎระเบียบ และสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ
 - สร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง
 - พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมหนาแน่นเป็นเมืองอุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา
 - เพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม โดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสีย
 - เพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นแหล่งดูดซับมลพิษและเก็บกักคาร์บอน
 - พัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ในการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

-๒๘-

- การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ลดการก่อก๊าซเรือนกระจก
- เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ป้องกัน ฝ่าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ส่งเสริมการทำแผนบริหารความต่อเนื่องของธุรกิจ
- ใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม
- จัดให้มีภาษีและค่าธรรมเนียมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษ การวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม

-ปรับปรุงโครงสร้างภาษีเพื่อส่งเสริมการประหยัดพลังงาน การใช้พลังงานทางเลือกและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

-ส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับปรุงระบบ โครงสร้างองค์กร กลไก กระบวนการยุติธรรม และกฎหมายในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ เน้นหลักการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

-การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

-ปฏิรูประบบภาษีทั้งระบบ เพื่อเพิ่มรายได้ของภาครัฐและเป็นเครื่องมือในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและลดความเหลื่อมล้ำ

- มุ่งเน้นการจัดทำงบประมาณโดยยึดพื้นที่และประเด็นวาระการพัฒนาเป็นตัวตั้งและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำงบประมาณได้มากขึ้น

- ปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ

- ทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีความเหมาะสม ถ่ายโอนงานให้ภาคส่วนอื่น เพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพในการปฏิบัติราชการและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

- พัฒนาให้หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ตอบสนองความต้องการของประชาชนตามหลักการบริการจาการบ้านเมืองที่ดีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน

- การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

- พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของภาครัฐในระดับต่างๆระหว่างราชการบริหารส่วน ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก และปรับปรุงการจัดสรรงบประมาณให้เป็นแบบยึดพื้นที่เป็นตัวตั้งรวมทั้งว่านเงื่อนไขการจัดสรรงบประมาณให้กระทรวง/กรมต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดในสัดส่วนวงเงินงบประมาณที่เหมาะสม

-การพัฒนากระบวนบริหารจัดการกำลังและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

-วางแผนกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์ ให้มีความเหมาะสม ไม่เป็นภาระต่องบประมาณประเทศ

- สรรหา และจูงใจให้คนรุ่นใหม่ที่มีขีดสมรรถนะสูงเข้ามาสู่ระบบราชการไทย สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนบุคลากรระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

-เสริมสร้างระบบคุณภาพและวางมาตรการที่เหมาะสมในการแต่งตั้ง โยกย้าย

-การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

-๒๙-

-ส่งเสริมสนับสนุนให้ภาคองค์กรเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชนและประชาชนและเครือข่ายต่างๆ สอดส่องเฝ้าระวัง ตรวจสอบ หรือต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบของบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการคุ้มครองพยานและผู้ที่เกี่ยวข้อง

-พัฒนาระบบตรวจสอบสาธารณะและผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก ที่ผ่านการฝึกอบรมเข้ามา ดำเนินการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ

- การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

- พัฒนางานบริหารของภาครัฐสู่ความเป็นเลิศ เพื่อสนองความต้องการของผู้รับบริการ

- พัฒนาศูนย์กลางการให้บริการด้วยระบบ e-service และการจัดทำ web-portal จัดทำฐานข้อมูลงานบริการที่มีประสิทธิภาพ ให้ประชาชนเข้าถึงการให้บริการของรัฐได้โดยสะดวก
- ยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการ การให้บริการ online ผ่านทางเว็บไซต์และโทรศัพท์มือถือ
- การปรับปรุงแก้ไข กฎหมาย และระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย
- การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้เอื้ออำนวยต่อการบริหารราชการแผ่นดินการประกอบธุรกิจ ข้อตกลงระหว่างประเทศและการแข่งขันระหว่างประเทศ
- เพิ่มศักยภาพหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว สามารถให้ความช่วยเหลือภาคเอกชนและประชาชนได้

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

-๓๐-

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลผลิตภาพการผลิตและการใช้วัตกรรมการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำกรเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตบการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

-๓๑-

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตบผลผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่

ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

-๓๒-

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกๆระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้อง/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อน

-๓๓-

ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

แผนพัฒนา ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทย จะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายใน และภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวะการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาใน หลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทาง สังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการใน การวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

(๑) ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

(๒) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการ แข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการ มากขึ้น

(๓) ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการ ขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มี เทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น

(๔) การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไข ปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการ เศรษฐกิจในอนาคต

(๕) อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก

(๖) สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และ เชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มี รายได้สูง

-๓๔-

(๗) สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบ การขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนา คุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกใน

เขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง

๒.๒ ด้านสังคม

(๑) โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย

(๒) คริวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลง

(๓) คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน

(๔) สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย

(๕) ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย

(๖) คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้า และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากและรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

(๗) วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น

(๘) ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน

(๙) ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๒) ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

-๓๕-

(๓) ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่มสร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

- (๑) ด้านธรรมาภิบาล
- (๒) ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ
- (๓) ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

(๑) บริบทภายใน

- การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- ความเหลื่อมล้ำ
- ความเป็นเมือง
- การบริหารจัดการภาครัฐ

(๒) บริบทภายนอก

- การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก
- การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว
- ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ เป้าหมาย

- (๑) การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (๓) การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
- (๔) การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕. แนวทางการพัฒนา

- (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

-๓๖-

- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

(๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นฐานการผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูง มาตรฐานปลอดภัยและอินทรีย์ และเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอาหารปลอดภัยของประเทศ รวมทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดียุคก่อนประวัติศาสตร์ อารยธรรมขอม วัฒนธรรมประเพณี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาระดับนานาชาติ แนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี ๕ แนวทางดังนี้

๑. เพิ่มศักยภาพการผลิตไปสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์และอาหารปลอดภัย
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประเพณีวัฒนธรรมอารยธรรมขอม ยุคก่อนประวัติศาสตร์

และกีฬาสู่นานาชาติ

๔. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๕. พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้คงความอุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นเลย ชัยภูมิ อุตรธานี สกลนคร โดยกำหนดและทำเครื่องหมายแนวเขตพื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่ป่านอกเขตอนุรักษ์ให้แต่ละแห่งชัดเจน เน้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและป้องกันการบุกรุก คุกคามป่าไม้และพื้นที่ชุ่มน้ำอนุรักษ์ทรัพยากรดินและพื้นที่ต้นน้ำให้สมบูรณ์

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒

ได้ให้ความสำคัญกับประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑. การพัฒนาด้านการค้าชายแดนและสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการร่วมมือทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการผลิตแบบ Contact Farming กับ สปป.ลาว และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกในเมืองและด่านชายแดนให้สะดวก รวดเร็ว เอื้อต่อการค้าการลงทุน

๒. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้า เช่น จัดทำเวลาทำการของด่านมุกดาหาร- สะหวันนะเขต และด่านสะหวัน-ลาวบาว ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายการดำเนินการความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง(GMS Cross-Border Transportation Agreement : GMS CBTA) เพื่ออำนวยความสะดวกการผ่านแดนของคนและสินค้าในอนุภูมิภาค การร่วมมือไทยและลาวพัฒนา Single Window Inspection :SWI เพื่อให้เอื้อต่อการตรวจปล่อยสินค้า ณ จุดเดียว Single Stop Inspection :SSI ที่ด่านมุกดาหาร-สะหวันนะเขต

๓. พัฒนาการท่องเที่ยว โดยเน้นท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน และพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔. พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรโดยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และเน้นส่งเสริมให้พื้นที่ชลประทานเป็นพื้นที่เกษตรก้าวหน้า ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และผลไม้ และการขยายปลูกพืชเศรษฐกิจใหม่ เช่น ยาพารา ปาล์มน้ำมัน ให้มากขึ้น ควบคู่กับการสนับสนุนการทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

-๓๗-

๕. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรับรองการขยายตัวทางเศรษฐกิจและเปิดประตูสู่อินโดจีน โดยยกระดับการศึกษา และส่งเสริม พื้นฟูศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

นโยบายจังหวัดสกลนคร

ผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ได้กำหนดนโยบายการพัฒนาจังหวัดสกลนคร โดยยึดหลักการทำงาน “สกลนคร” คือ

- ส : สถาบันพระมหากษัตริย์ สามธรรม และสามตำหนักจรรยา
- ก : เกษตร
- ล : ลุงทุนและการค้า
- น : เมืองน่าอยู่
- ค : คน หมู่บ้าน/ชุมชน
- ร : ร่วมมือทำงาน

โดยมีแนวทางพัฒนาจังหวัดสกลนคร ที่สำคัญ ๓ แนวทางได้แก่

๑. ยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวจังหวัดสกลนครให้มีชื่อเสียง
๒. ส่งเสริมอุตสาหกรรมเกษตร วิสาหกิจชุมชนและสินค้า OTOP
๓. ส่งเสริมสนับสนุนการค้าการลงทุน

แผนพัฒนาจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์จังหวัดสกลนคร

“เป็นแหล่งเกษตรปลอดภัย ก้าวไกลการค้า พัฒนาการท่องเที่ยว”

พันธกิจของจังหวัดสกลนคร

พันธกิจที่ ๑ บริหารยุทธศาสตร์จังหวัดสกลนครสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจที่ ๒ ประสานงานส่งเสริม สนับสนุน และเสริมสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนจังหวัดสกลนคร

อย่างบูรณาการ สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พันธกิจที่ ๓ กำกับตรวจสอบและควบคุมการบริหารราชการจังหวัดสกลนครตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑.การพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.พัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

๓.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขัน

๔.การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

๕.การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสกลนคร

วิสัยทัศน์

“สกลนครน่าอยู่ มุ่งสู่นวัตกรรม รองรับ AEC ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑.จัดให้มีและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานทางบก ทางน้ำ และไฟฟ้า

-๓๘-

๒.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาการศึกษาของประชาชน

๓.ส่งเสริมและเสริมสร้างการจัดระเบียบชุมชน สังคมและความสงบเรียบร้อย

๔.ส่งเสริมและเสริมสร้างการค้า การลงทุน พาณิชยกรรม เกษตรกร

๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมและเสริมสร้างการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. พัฒนาท้องถิ่นร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานอื่น
๘. เสริมสร้างความรักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

เป้าหมายการพัฒนา (เป้าประสงค์)

๑. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน อุบโภค และ บริโภคอย่างทั่วถึง
๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ชุมชนและสังคมมีความสงบเรียบร้อย
๔. การค้า การลงทุน พาณิชยกรรม และ เกษตรกรรม ได้รับการส่งเสริมอย่างเป็นระบบ
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยว เผยแพร่ประเพณี และ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอย่างทั่วถึง
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน ครอบคลุมทุกพื้นที่
๗. ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง
๘. ประชาชนรักสามัคคี และประเทศชาติมั่นคง

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๕ ยุทธศาสตร์ และ ๑๘ แนวทางการพัฒนา ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- ๑.๑ การพัฒนากระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน
- ๑.๒ การพัฒนาเกษตรกรและองค์กรให้มีความเข้มแข็ง
- ๑.๓ การพัฒนาเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการตลาดสินค้าเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่าย

- ๑.๔ การพัฒนาจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว

- ๒.๑ การพัฒนาส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมธุรกิจสร้างสรรค์
- ๒.๒ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๓ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและส่งเสริมอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

- ๓.๑ การพัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้
- ๓.๒ การพัฒนาจัดระบบการศึกษาให้ทั่วถึง
- ๓.๓ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการให้บริการสุขภาพอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

- ๔.๑ การพัฒนาการจัดการ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ๔.๒ การพัฒนาการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดี

-๓๙-

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

- ๕.๑ การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน
- ๕.๒ การพัฒนาป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสงบเรียบร้อย

๕.๓ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร

๕.๔ การพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการเมืองการปกครอง

๕.๕ กำหนดหลักสูตรการศึกษาเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยในสถานศึกษาทุกระดับ

๕.๖ เสริมสร้างความรู้รักสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ

ยุทธศาสตร์อำเภอภูพาน

วิสัยทัศน์อำเภอภูพาน “เมืองสันติสุข ครีวปลอดภัย ใส่ใจต้นน้ำและระบบนิเวศ”

พันธกิจของอำเภอภูพาน

๑. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๒. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน

๓. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาที่ดินการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตรพร้อมทั้งพัฒนาการประมง

๔. ส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือทุกภาคส่วนในการบริหารงานอำเภอไปสู่ความเป็นเมืองสันติสุข

๕. ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๒. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน

๓. การพัฒนาที่ดินการเกษตร และอุตสาหกรรมเกษตร

๔. การบริการจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา

แนวทางการพัฒนาหรือกลยุทธ์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

วิสัยทัศน์การพัฒนาของ องค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเลา

“ตำบลคนดี มั่งมีผลผลิต เศรษฐกิจพอเพียง สำเนียงชวนฟัง ฝึกร้อยรังชวนมอง ถ้าเสียงของแหล่งตำนาน”

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม

พันธกิจ

- การได้รับข้อมูลข่าวสารทันสมัยและทั่วถึง

- จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

- ส่งเสริมและป้องกันภัยให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ส่งเสริมและให้ความสำคัญกับบทบาทครอบครัว ในการสร้างสังคมสุขภาวะ

เป้าประสงค์

- ประชาชนรับการศึกษาและการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานคุณภาพ

- ประชาชนได้รับสวัสดิการและมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

-๔๐-

- ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและมีส่วนร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

- ระดับความสำเร็จการจัดการศึกษาและเรียนรู้ให้กับประชาชน

- ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการสาธารณสุข

- จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนาระบบการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย	ร้อยละของช่องทางการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน
๒. พัฒนาคนและส่งเสริมการศึกษาอย่างทั่วถึง	ระดับความสำเร็จของการจัดการศึกษา
๓. พัฒนาและส่งเสริมศาสนาและวัฒนธรรม	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. เสริมสร้างสมรรถนะชุมชนเข้มแข็ง	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม เสริมสร้างคุณภาพชีวิตและชุมชนของคนในท้องถิ่น
๕. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย	ร้อยละของประชาชนที่เข้าในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
๖. พัฒนาและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน	อัตราเจ็บป่วยของประชาชนลดลง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
 ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและ
 ความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างศักยภาพในการแข่งขัน
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและ
 ความมั่นคง

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

พันธกิจ

ปรับปรุงและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวกและปลอดภัย

เป้าประสงค์

มีการคมนาคมที่สะดวกและได้รับบริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ

-๔๑-

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนถนนที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้นและจำนวนของอุบัติเหตุลดลง

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ	ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้นถนนและทางเท้า
๒. พัฒนาระบบไฟฟ้า	ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้ไฟฟ้า
๓. พัฒนาระบบการสื่อสาร	ร้อยละของผู้รับบริการให้มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ

๔. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค	ร้อยละของประชาชนที่มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคอย่างเพียงพอ
๕. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ กองช่าง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับกรมกองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

พันธกิจ การเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์ ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ ร้อยละของประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. พัฒนาศักยภาพการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต	ร้อยละของจำนวนการจำหน่ายสินค้าที่เพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาแหล่งที่ดินทำกิน	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน
๓. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพแก่ประชาชน	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาอาชีพ

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับกรมกองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

-๔๒-

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกและความตระหนักในการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

ประชาชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีปราศจากมลพิษ และมีระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่มี

ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์	ระดับความสำเร็จของประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปลัด

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการอย่างสมดุลและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเมือง การบริหาร

พันธกิจ

ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการบริหารงานในองค์กรและบุคลากรที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์

บุคลากรในองค์กรได้รับการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย ฯลฯ

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ระดับความสำเร็จของการบริหารงานและการพัฒนาบุคลากร

แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการบริหารและบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเขา	ระดับความสำเร็จของการบริหารงานและการพัฒนาบุคลากร
๒.ส่งเสริมการบริการงานตามหลักธรรมาภิบาล	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปลัด กองคลัง

ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

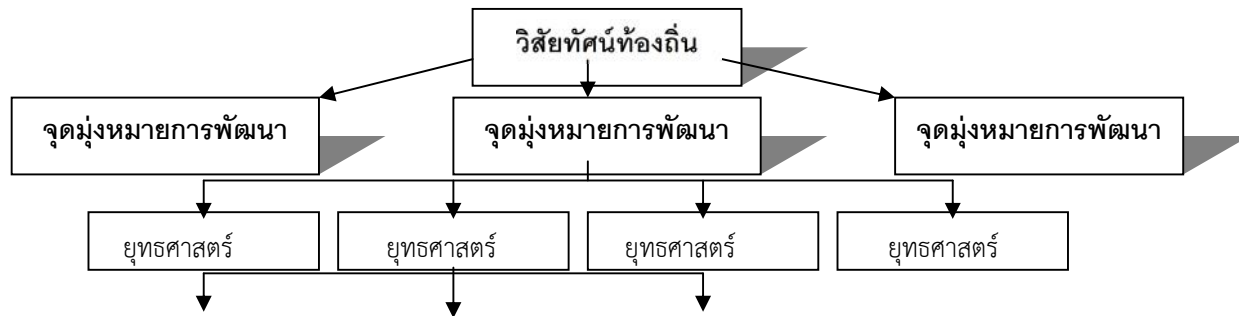
ยุทธศาสตร์การพัฒนากองครักษ์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

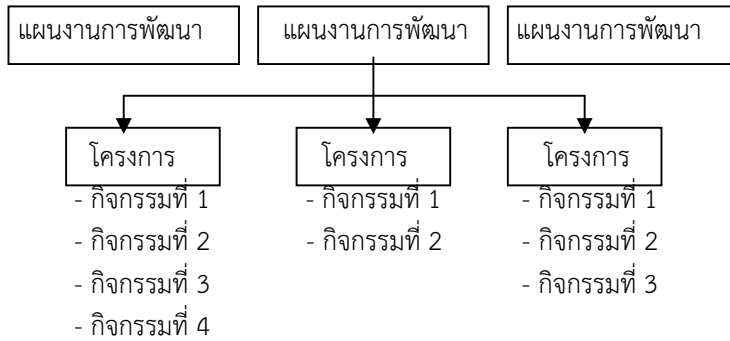
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและความมั่นคง

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

แผนภาพที่ 1 ความเชื่อมโยงของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับแผนพัฒนาสี่ปี

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขาได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

-๔๔-

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน</p> <ol style="list-style-type: none"> การคมนาคมมีความสะดวกรวดเร็ว ระบบสาธารณสุขที่สะดวกสบาย การให้ความสำคัญด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน <p>ด้านเศรษฐกิจ</p> <ol style="list-style-type: none"> มีผลผลิตทางการเกษตร เช่นผลไม้ หลากหลายชนิด ยางพารา มันสำปะหลัง องค์กรมีกลุ่มสตรีและศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีเป็นที่รู้จักและขึ้นชื่อและบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน สามารถให้ความรู้และมีแหล่งการเรียนรู้ บุคลากรรู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบในหน้าที่ อบต.มีความอิสระในการดำเนินงาน การบริหารงานเป็นไปด้วยความรวดเร็วทันทั่วถึง <p>ด้านสาธารณสุข</p> <ol style="list-style-type: none"> มีสถานให้บริการด้านสาธารณสุข ประชาชนในความสำเร็จ สนใจดูแลสุขภาพร่างกายมากขึ้น <p>ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> มีบุคลากรที่มีความสามารถด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เด็กได้เข้ารับการศึกษาดำเนินการ มีสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการรองรับนักเรียน <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <ol style="list-style-type: none"> มีทรัพยากรทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีแหล่งปลาน้ำจืดจำนวนมาก ส่งผลให้มีการพัฒนาและสร้างรายได้ <p>ด้านอยู่ดีมีสุข</p>	<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรสาธารณะประโยชน์ งบประมาณในการพัฒนา ด้านคมนาคมไม่เพียงพอ กระแสไฟฟ้าและระบบประปาที่ยังกระจายไม่ทั่วถึง</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ ประชาชนมีการใช้สารเคมีในการกำจัดศัตรูพืช ขาดการส่งเสริมด้านการตลาด การกระจายผลผลิตทางการเกษตร เกษตรกรขาดความรู้ในการพัฒนาสินค้าและด้านการตลาด ประชาชนขาดวินัยด้านการเงิน เกิดปัญหาหนี้สินทั้งในและนอก ระบบขาดการเก็บออม</p> <p>ด้านสาธารณสุข ประชาชนมีสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายน้อย</p> <p>ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม บุคลากรทางการศึกษา (ครู)มีน้อย ขาดแหล่งเรียนรู้เพื่อใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ชาวชนชาตุนทรัพยากรในการศึกษาต่อหลักจากภาคบังคับ</p> <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มลภาวะเสื่อมโทรม การให้บริการจัดเก็บขยะยังไม่ทั่วถึง ขาดการบริหารจัดการที่ดีของโครงการงานอุตสาหกรรมต่างๆ</p> <p>ด้านอยู่ดีมีสุข อบต.ไม่ได้ดำเนินงานในกิจกรรมศูนย์ฯ โดยตรง อบต.ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง</p>

<p>๑. มีศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตร เศรษฐกิจพอเพียงที่มีชื่อเสียง</p> <p>๒. มีการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาส</p>	
<p>โอกาส (Opportunity)</p>	<p>อุปสรรค (Treats)</p>
<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การถ่ายโอนงาน งบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีแหล่งน้ำสำรอง และได้รับการสนับสนุนนโยบายของท้องถิ่นในด้านแหล่งน้ำ การจัดการน้ำอย่างมีคุณภาพ</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ มีโครงการส่งเสริมในรูปแบบต่างๆ เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต และธุรกิจชุมชนอื่นๆ การแทรกแซงราคาสินค้า นโยบายรัฐบาลตามโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อใช้เป็นหลักค้ำประกัน และการคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน</p> <p>ด้านสาธารณสุข นโยบายรัฐบาลตามโครงการบัตรประกันสุขภาพ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค</p> <p>ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การถ่ายโอนตามโครงการต่างๆ เช่น อาหารเสริม(นม) โรงเรียน อาหารกลางวัน สื่อการเรียนการสอน การขยายโอกาสทางการศึกษา</p> <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรณรงค์ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p> <p>ด้านอยู่ดีมีสุข รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง</p>	<p>ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การถ่ายโอนงาน งบประมาณจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีแหล่งน้ำสำรอง และได้รับการสนับสนุนนโยบายของท้องถิ่นในด้านแหล่งน้ำ การจัดการน้ำอย่างมีคุณภาพ</p> <p>ด้านเศรษฐกิจ มีโครงการส่งเสริมในรูปแบบต่างๆ เช่น กองทุนหมู่บ้าน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต และธุรกิจชุมชนอื่นๆ การแทรกแซงราคาสินค้า นโยบายรัฐบาลตามโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อใช้เป็นหลักค้ำประกัน และการคมนาคมขนส่งผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงาน</p> <p>ด้านสาธารณสุข นโยบายรัฐบาลตามโครงการบัตรประกันสุขภาพ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค</p> <p>ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม การถ่ายโอนตามโครงการต่างๆ เช่น อาหารเสริม(นม) โรงเรียน อาหารกลางวัน สื่อการเรียนการสอน การขยายโอกาสทางการศึกษา</p> <p>ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรณรงค์ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p> <p>ด้านอยู่ดีมีสุข รัฐบาลมีนโยบายในการส่งเสริมเศรษฐกิจแบบพอเพียง</p>

-๔๕-

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา ที่ไม่สามารถควบคุมได้หรือควบคุมได้ในระยะสั้น ๆ ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม (Socio-cultural Factors : S) ได้แก่ จำนวนประชากร

แผนพัฒนา ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเขา อำเภอภูพาน จังหวัดสกลนคร

ระบบการศึกษา ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคมนาคม การสื่อสาร อาชีพและ ปัญหา สังคม ฯลฯ

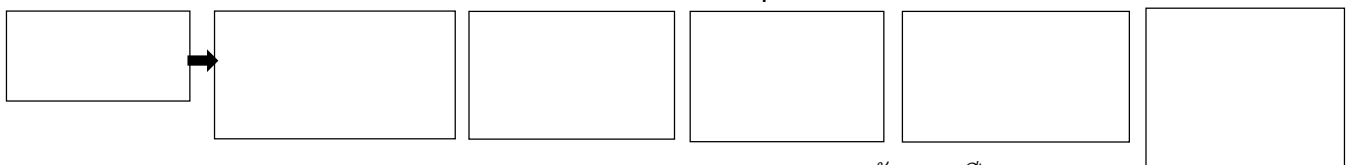
๒. ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors : T) ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การผลิตเครื่องจักรกลต่าง ๆ เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ฯลฯ

๓. ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors : E) ได้แก่ งบประมาณที่จัดเก็บได้ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ภาวะทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย การลงทุนต่าง ๆ ฯลฯ

๔. ด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Factors : P) ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายรัฐบาล นโยบายหน่วยงานต้นสังกัด กฎหมาย ระเบียบต่าง ๆ การแทรกแซงทางการเมือง ฯลฯ

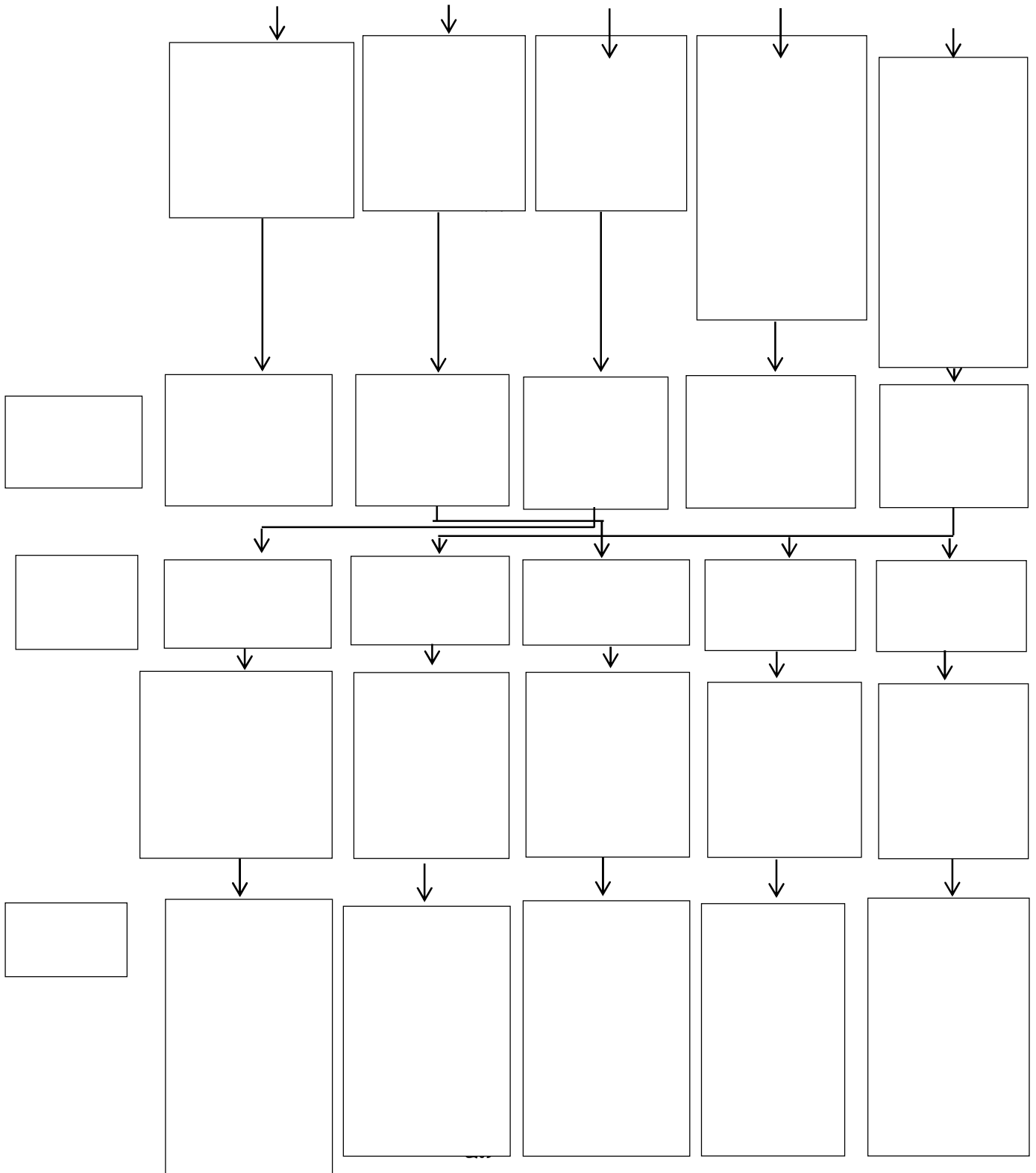
-๔๖-

๓.๓.ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา

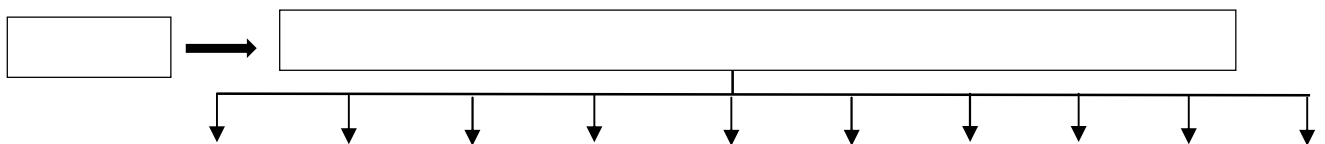
แผนพัฒนา ๔ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

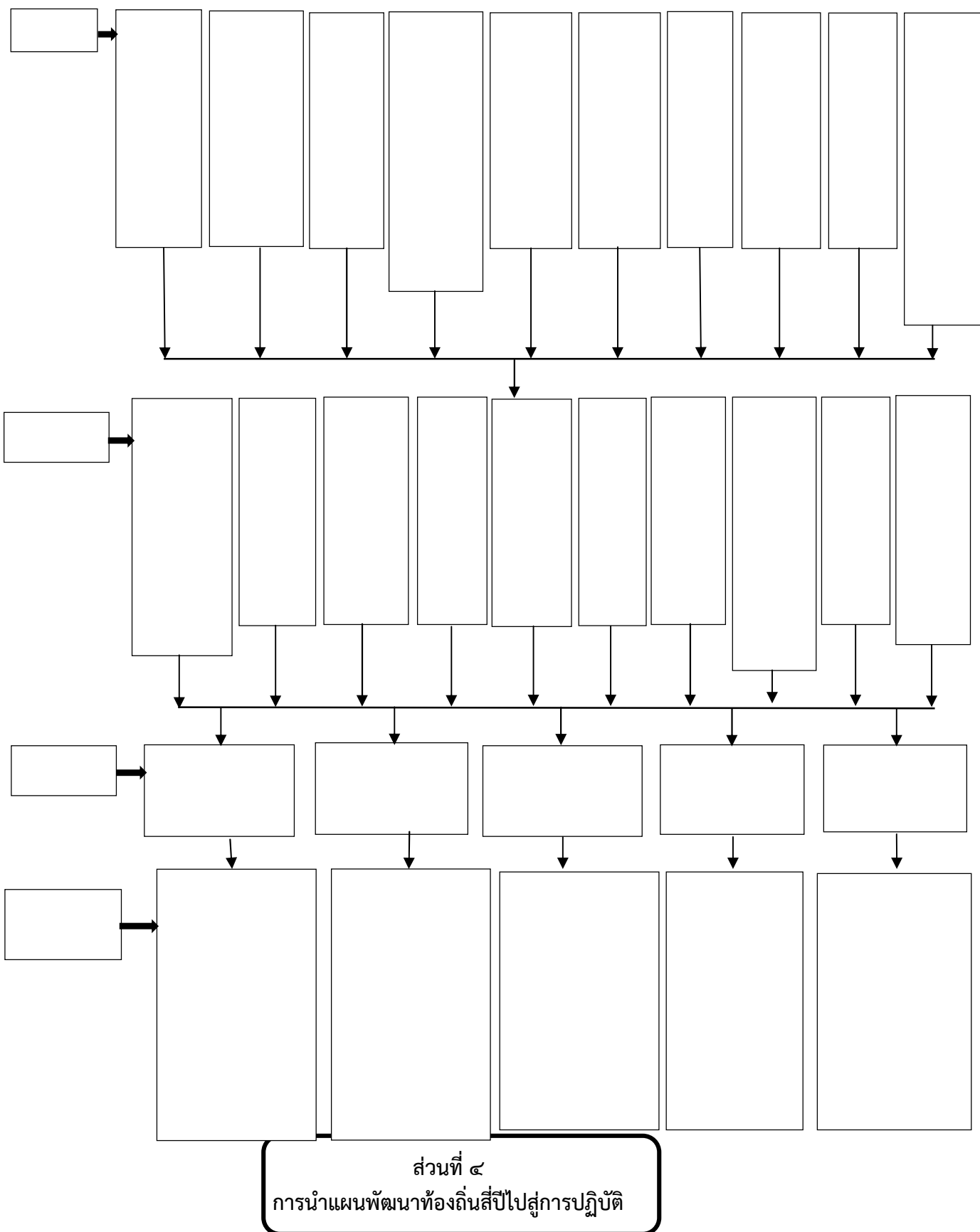
องค์การบริหารส่วนตำบลหุบเสลา อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดสกลนคร

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหลุบเส

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาทรัพยากร มนุษย์และสังคม	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักงานปลัด	อบจ /การไฟฟ้า ส่วนภูมิภาค และ หน่วยงาน อื่นที่ เกี่ยวข้อง
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา		
			แผนงานสาธารณสุข		
			แผนงานสังคมสงเคราะห์		
			แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน		
		แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ			
งบกลาง	งบกลาง				
๒	โครงสร้างพื้นฐาน	การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
๓	การพัฒนาเศรษฐกิจและ การท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนักปลัด	
		เศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร		
๔	การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
๕	การพัฒนาการเมือง การบริหาร	บริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา		
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑แผนงาน	๑ สำนัก ๒ กอง	

ต่อด้วยบัญชีโครงการพัฒนา

ส่วนที่ ๕

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยจะต้องติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ และในการประเมินแผนนั้นจะต้องดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามตามแนวทางการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แจ้างตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๕๗๙๗ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	๑๕
๓. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าหมายของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามและประเมินผลโครงการต้องสอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลโครงการ

การติดตามโครงการ (Project Performance Monitoring)

คือ กระบวนการวัดปัจจัยนำเข้า (Inputs) กิจกรรม (Activities) และผลผลิต (Outputs) ของโครงการซึ่งกระทำเป็นประจำตามช่วงเวลาต่าง ๆ ระหว่างนำโครงการไปปฏิบัติ เพื่อระบุปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ เพื่อหามาตรการแก้ไขได้ ทันการณ์ การติดตามโครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุปัญหาและอุปสรรคระหว่างดำเนินโครงการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่ เพราะเหตุใดและหาทางแก้ไขได้ทันเหตุการณ์ การจะติดตามอะไรและเมื่อใดนั้นควรกำหนดขอบเขตการติดตามความก้าวหน้าโครงการในด้านต่างๆ เช่น

- ติดตามด้านการเตรียมการและการวางแผนโครงการ
- ติดตามด้านการดำเนินโครงการ
- ติดตามด้านการเบิกจ่ายเงิน

การประเมินผลโครงการ (Project Performance Evaluation)

การประเมินผลโครงการ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบประสิทธิผลและประสิทธิภาพของโครงการ ตลอดจนผลกระทบของโครงการที่มีต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คุณภาพของโครงการและประสิทธิภาพของการบริหารหน่วยงาน การจะประเมินผลโครงการอะไรเมื่อใดนั้น สามารถทำได้ในขอบเขตตามหลักวิชาการ คือ

- ประเมินประสิทธิผลโครงการ
 - ประเมินประสิทธิภาพโครงการ
 - ประเมินผลกระทบโครงการ
 - ประเมินด้านวิธีการของโครงการ (Technical Audit)
 - ประเมินประสิทธิภาพการบริหารของหน่วยงาน
- โดยปกติทั่วไปสามารถประเมินโครงการเมื่อดำเนินการไปแล้วระยะหนึ่ง (ครึ่งอายุโครงการ และหรือเมื่อสิ้นสุดโครงการ)

วิธีการประเมินผลโครงการ

๑.การประเมินประสิทธิภาพของโครงการ วัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าค่าใช้จ่ายของโครงการเป็นไปอย่างประหยัดหรือตามประมาณการที่วางไว้ หรือไม่ โดยเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่อหน่วย (Actual Project Unit Cost) โดยใช้ค่ากลางหรือใช้งบประมาณโครงการ/ผลผลิตโครงการที่คาดว่าจะได้รับ สำหรับค่าใช้จ่ายต่อหน่วยจริงจะเป็นค่าใช้จ่ายโครงการจริง/ผลผลิตโครงการจริง

๒. การประเมินผลกระทบโครงการ วัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าผลกระทบโครงการที่เกิดขึ้นจริง เป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทั้งทางบวกและทางลบ โดยทำการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้ที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ (Project Beneficiaries)

๓. การประเมินผลงานด้านวิชาการของโครงการ (Technical Audit) วัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าโครงการที่ผ่านการประเมินประสิทธิผล ประสิทธิภาพ และผลกระทบของโครงการมีคุณภาพตามมาตรฐานทางวิชาการของสาขาที่เกี่ยวข้องหรือไม่ โดยกำหนดประเด็นของการประเมินตามมาตรฐานทางวิชาการสาขาที่เกี่ยวข้องนั้นๆ และมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมิน เช่น งานการฝึกอบรม (มอบหมายผู้เชี่ยวชาญด้านฝึกอบรม) เป็นต้น พร้อมทั้งใช้ข้อมูลเอกสารและตรวจสอบผลผลิตโครงการในภาคสนาม

๔. การประเมินประสิทธิภาพการบริหารงานของหน่วยงาน วัตถุประสงค์เพื่อทราบว่าประสิทธิภาพและการบริหารงานของหน่วยงาน ดำเนินโครงการโดยกำหนดประเด็นและวิธีการประเมินโดยใช้ทฤษฎี หรือตัวแบบเชิงระบบ (System Theory or Model) เป็นกรอบในการประเมินโดยพิจารณา ส่วนต่างดังนี้

- ปริมาณและคุณภาพของปัจจัยนำเข้า (input) ของโครงการ
- กระบวนการบริหาร (Administrative Process)
- ผลลัพธ์ของโครงการ (Project Outcomes or Results) ซึ่งประกอบด้วยผลผลิตโครงการและผลกระทบโครงการ โดยมีการประเมินทั้งหน่วยดำเนินการ ส่วนกลางและในพื้นที่

การนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

- ปรับแผนการจัดการโครงการที่เหลือ/ในอนาคตให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
- ปรับปรุงคุณภาพของโครงการให้ได้มาตรฐานทางวิชาการของสาขาที่เกี่ยวข้อง
- ปรับการบริหารของหน่วยดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- ใช้ประกอบการพิจารณาว่าสมควรดำเนินโครงการต่อไปหรือไม่ อย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการ

เป็นการแสดงถึงวิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาและโครงการพัฒนาตามแผนพัฒนา โดยการกำหนดรูปแบบที่จะใช้ในการติดตามและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่า การดำเนินกิจกรรมตามโครงการ อยู่ภายใต้ระยะเวลาและงบประมาณที่กำหนดไว้หรือไม่ และผลของการดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้หรือไม่ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์การบริหารส่วนตำบลพระยาบันลือ มีดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์พัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดจุดประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การจัดตั้งงบประมาณได้อย่างถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ)มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI)และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

การจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การติดตามประเมินผลโครงการ โดยมีการกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบ วิธีการติดตาม และช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล ดังนี้ องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผลซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสามคน
(๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสองคน
(๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสองคน
(๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเอง	จำนวนสองคน
(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือก	จำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ กรรมการข้อ ๒๘ ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ ๒๙ ดังนี้

- (๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
- (๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

ต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน อย่างน้อย ปีละสองครั้ง ภายในเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควรทั้งนี้ ยังได้กำหนดไว้ในระเบียบฯ

ข้อ ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้ โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนด ขอบข่าย และรายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

(๒) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

(๓) หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล

(๔) ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล รายงานผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตาม และประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผล เพื่อประเมินผลการรายงานผลเสนอความเห็นผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ โดยทั่วกัน และ

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวมและเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยอาจจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงาน

ขององค์การบริหารส่วนตำบล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน

๒. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น

๔) ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

